

[Stetter.]

regeringen til at undersøge denne problemstilling nærmere.

Så kommer jeg til økonomiministeren, og jeg takker for de svar, jeg har fået med hensyn til det forventede betalingsbalanceunderskud. Det var egentlig værre, end jeg troede. Men jeg savnede økonomiministerens sammenfatning af, hvilken konklusion man egentlig vil drage af disse meget store tal. Jeg fik ikke svar på spørgsmålet om, hvordan man vil gennemføre en stabil obligationsrente, heller ikke på, hvordan ØD-programmet skal føres ud i livet. Jeg forstod, det var en forudsætning for overhovedet at føre indkomspolitik, men det er der jo mulighed for at svare på senere.

Så må jeg sige, at ministeren har en behagelig måde at føre sig frem på, et behageligt tonefald, og han er, hvis jeg må have lov at sige det, meget rund i det og også en kende glat. Når jeg f. eks. i udvalgene har spurgt, hvad regeringen havde at foreslå sine partnere, så har jeg fået at vide, at man vil foreslå dem en ekspansiv politik, og når jeg så kommer herved i salen og bebrejder regeringen det, så får jeg at vide, at Vesttyskland fører en sådan ekspansiv politik. Altså man havde ikke noget svar i udvalget, men herved bruger man det modsat.

Men hvad er kendsgerningerne? Vesttyskland regner med ca. 5 pct. inflation i år, og vi regner med ca. 10 pct. Det var jo bedre, om vi nærmede os de 5 pct. i stedet for at opfordre Tyskland til at løse sin politik.

Beskæftigelsen i EF som helhed og i hvert land i EF bliver bedre, jo bedre vi klarer konkurrencen over for de andre markedsblokke, men det er selvfølgelig afgørende for os, at vi ikke kan være bekendt at stille selv-pensionister og erhvervsliv og bygherrer over for så store inflationsprocenter, som vi gør.

Og så må jeg sige vedrørende at tærskle og gå af loen, at det afgørende er jo, at vi ønsker at få gennemført besparelser allerede på indeværende års finansbudget. Vi mener, det er vigtigt, at regeringen går i spidsen for at vise befolkningen, at det er alvor, ellers får vi aldrig nogen sinde befolkningen til at forstå, at der skal og må gennemføres store foranstaltninger for at klare vore problemer.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det er ikke et spørgsmål om at prøve på at male

det sortere, end det er, ingenlunde. Den største fare for dansk økonomi er, så vidt jeg kan se, det opsving, vi står over for. I det øjeblik vi får de gode konjunkturer ind over os udefra, er vi i den situation, at vi i virkeligheden ikke er i stand til at få fod på økonomien, fordi vi i dag allerede har en begyndende og løbende inflation.

Man kan sige, det er behagelige problemer, men vi ved jo af bitter erfaring, at også disse problemer med den stærke inflation og aktivitet er noget, som det er vanskeligt for regering og folketing at styre. Det betyder, at det haster med at foretage de nødvendige indgreb mod den kommende inflation, og det er bydende nødvendigt at nedskære de offentlige budgetter for indeværende år, og det kan kun nås, hvis man går i gang nu.

Ministeren sagde, at der er grænser for, hvor langt det konservative folkeparti skrider ud, fordi vi ikke har stillet noget dagsordensforslag. Ja, vi er et realistisk parti. Vi erkender, at det kun ville være et slag i luften, men jeg vil gerne sige, at der er meget, der har ændret sig i dette folketing. Det konservative folkeparti er blevet placeret i opposition, men som et ansvarligt oppositionsparti, og vi prøver at give regeringen de råd, som vi kan, og prøver på ved hjælp af debatten at få ført synspunkterne så langt frem, at vi kan erkende situationens alvor.

Der er jo også meget, der har ændret sig for socialdemokratiet. Jeg husker engang, da dette store parti var et ansvarligt parti i regeringsrollen, som udførte sit arbejde, og som stod og faldt med det, og når muligheden for et forlig var undersøgt, så tog man konsekvensen af det. I dag må partiet føre en helt anden politik og må ofte være afhængig af, f. eks. om et ganske lille parti overhovedet vil være med til at føre den politik, som regeringen mener er rigtig. Der er meget, der har forandret sig her i tinget i de seneste år, men skal vi ikke lade være med at klandre hinanden for det? Vi må prøve på at få det bedst mulige ud af de faktiske forhold.

Christophersen (V):

Jeg takker økonomiministeren for hans understregning af alvoren i tingene. Jeg kunne forstå, at ministeren egentlig ikke rigtig selv vidste, om det var optimisme, han havde givet udtryk for, eller om det var det